

Quoque tandem absterge. Catilina, patientia nostra est quam
nos cludet? quem ad eum esse effrenata iactabit audacia
proxima Palatii, nihil nobis vigilie, nihil timor populi
tam omnino, nihil hic munitionibus habendi senatus locus,
que moverant? Patre tua consilia non sentis? constrictam
orientis teneri conjurationem non vides? Quid proximo
egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis,
arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hec intelligit,
vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum venit: ut publici
tas et designat oculis ad senatum nonnumquam nostrum.
Catilina, dicit, iuxta consilia, jampridem oportet in te
quam tu in non cunctis pondus machinatio. An vero vir simpli
ter non lues, Tib. Gracchum, modiciter labefactantem stat
interfecit: Catilinam vero, orbem terre eade atque incendit
consules perferemus? Nam illa sine antiqua proterva, quo
Melior, nobis rebus studentem, manu sua occidit. Post
republica virtas, ut viri fortes acrioribus supplicis civem
histrum hostem cogerent. Habemus enim senatusconsultum
man et gravas non dedit republicam consilium. neque au
nos, nos, dico aperte, consilium desimus. Deseruit quondam
consilium videtur, ne quid republicam detrimere reperit. Nos

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATEN
AVGVSTINAE SEQUENTIAE PATER ET PATER